

[Finansministeren.]

Forslag om Ændringer i den direkte Beskatning, var det, fordi der var nedsat en Skattekommission, hvortil ogsaa Venstrepartiet havde valgt Medlemmer; det vilde være rigtigt at afvente det Resultat, man dér kom til. Det forekommer mig at være en saa ligetil Betragtning, at det i høj Grad maa forbavse, at man ikke har kunnet anlægge de samme Synspunkter, med Hensyn til den indirekte Beskatning, som der her er Tale om.

Jeg mener, at Henvisningen til Skattekommissionen i sig selv er en fuld tilstrækkelig Motivering for at afvise Venstres Ændringsforslag ved denne Lejlighed. Det er rigtigt, som det blev fremhævet ogsaa af den ærede Ordfører for det konservative Parti (Drachmann), at det vilde være vanskeligt og irrationelt, om man nu gennemførte en isoleret Revision; dette Spørgsmaal maa behandles i sin Helhed. Men der er ogsaa et andet Forhold, der gør det nødvendigt at afvise Venstres Ændringsforslag, og det er, at det ganske simpelt vilde være finansielt uforsvarligt at gennemføre dem. Venstres Ændringsforslag gaar ud paa dels at overføre et Beløb af 18½ Mill. Kr. i Benzinafgifter fra Staten til Kommunerne, dels at ophæve Toldsatser til et Beløb af 10½ Mill. Kr., det vil altsaa sige undrage Budgettet for det kommende Finansaar 29 Mill. Kr. Til Gengæld foreslaar man saa dels en Forhøjelse af Ølskatten paa ca. 3,6 Mill. Kr., dels en Forøgelse af Om sætningsafgiften af stærke Drikke paa 4,6 Mill. Kr., i alt altsaa godt 8 Mill. Kr. i nye Afgifter, men Resultatet vilde altsaa blive et Deficit paa ca. 20 Mill. Kr.

Nu søger det ærede Medlem Hr. Himmelstrup at trøste sig selv og andre med den Bemærkning, at Tillægsbevillingsloven og Finansloven for indeværende Finansaar sandsynligvis vil give et noget bedre Resultat end selve de fremlagte Lovforslag udviser, og det er jo rigtigt, at jeg ogsaa for min Del har erkendt, at der kan være nogen Mulighed i saa Henseende, men det forekommer mig at være en daarlig Trøst, hvis man skulde gaa ind paa en Lovgivning ud i Fremtiden, der unddrog Statsregnskaberne og Statsbudgetterne de Midler, som der her er Tale om. Men selv om det skulde lykkes, hvad det efter min Mening ikke paa

nogen Maade vil, at tilvejebringe en Reserve for 1937—38, som i et enkelt Aar kunde dække et Minus i Beskatningen, saa berettiger det jo ikke til at trække Indtægter ud, hvis Bortskæring vil medføre, at Aarets Regnskab vil vise Underskud, naar det kommer frem. Der er for mig ingen Tvivl om, at hvis man ophæver de Indtægter, der her er Tale om, vil Regnskabet for 1938—39 komme til at fremvise et Underskud.

I øvrigt forekommer det mig ogsaa, at det vilde være en mærkelig Fremgangsmaade at indføre paa nærværende Tidspunkt nye indirekte Afgifter for derigennem at lette direkte Skatter, og det er jo simpelt hen det, Vedtagelsen af Venstres Ændringsforslag vilde betyde. Man vilde indføre nye indirekte Afgifter og overføre andre indirekte Afgifter til Kommunerne, hvorved det endelige Resultat vilde blive en Lettelse af direkte Afgifter inden for Kommunen. Det forekommer mig, at skulde der være Tale om at tilvejebringe indirekte Afgifter til Lettelse af visse Skatter, maatte det være til Lettelse af andre indirekte Afgifter — og der er saavist Omraader, der kunde være god Grund til at beskæftige sig med i saa Henseende. Det er det, der vil ske i Skattekommissionen, og jeg for min Del kan ikke sige andet, end at det forekommer mig, at de Overvejelser og Undersøgelser, der kan være Grund til at foretage — og dertil er der rig Anledning, ogsaa jeg erkender, at der kan være noget at rette i Toldlovgivningen —, maa foretages i Skattekommissionen.

Jeg skal anbefale, at man stemmer imod de af Venstre foreslaaede Ændringer.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Jeg blev noget forbavset over det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Bemærkning om, at Arbejdet i Udvalget maatte betragtes som Komediespil. Det er ikke ubekendt, at en Del af den Tid, Udvalget har brugt, er anvendt til at fremskaffe de Oplysninger, som netop det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ønskede. At det ærede Medlem saa ikke har faaet det ud af disse Oplysninger, som han kunde ønske, er en Ting for sig; men Tiden er i stor Udstrækning anvendt netop dertil.

Jeg er ikke mindre forbavset over, at